

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

Voorwoord

'Gelukkig Nieuwjaar!'

Deze wens zweefde de afgelopen tijd in de lucht en om ons heen.

Gelukkig Nieuwjaar; *deze wens willen we hier als redactie ook nog graag uitspreken!*

Een nieuw jaar waarin we de vieringen van het licht in het donker mogen voortzetten met de feesten van Drie Koningen en Maria Lichtmis. Daarna gaan de dagen weer lengen en kunnen we de lentefeesten weer met elkaar gaan beleven.

Een nieuw jaar, waarin nieuwe initiatieven gaan ontspruiten en oudere initiatieven worden opgebonden en kunnen gaan bloeien. Waarin we elkaar als ouders en team kunnen

vinden en versterken. De jaarplanning 2018-2019 geeft daar invulling en houvast aan maar er is altijd ruimte voor vernieuwing en verrassingen.

Laten we zo op weg gaan, net als de herders en de koningen, met de geschenken van onze kwaliteiten en liefdekrachten aan elkaar. Geschenken die samen een brug spannen tussen de leerlingen, de ouders en het team. Geschenken die niet alleen een fundament leggen maar ook toekomstkracht hebben waaraan iedereen kan bijdragen en ook uit kan putten. Als concrete voorbeelden hiervan kunnen we onder andere noemen deze 'Vrije Mare', de ouderacademie en natuurlijk de jaarfeesten. In het gedicht 'Een brug is de mens', wordt dit verder uitgewerkt. Zo wensen we elkaar een goede reis!

Guido van der Vorst en Helga van Muijen

Over de opvoering van het Kerstspel...

Kerstspel 2018

Drie jaar geleden kreeg ik de vraag: "John, zou jij eens kunnen zoeken naar een locatie waar we het kerstspel in één uitvoering met alle leerlingen en ouders samen zouden kunnen beleven?"

Met deze vraag ben ik gaan zoeken naar een locatie. Tja, waar moet je beginnen als je niet bekend bent in Almere. Ten eerste ging ik maar eens kijken om hoeveel personen (dus plaatsen) het zou gaan. Dat viel niet mee zeg, we zaten op dat moment al op ongeveer 900 personen. Met die wetenschap ben ik internet gaan afzoeken naar een locatie. Van diverse collega's kreeg ik verschillende aanwijzingen aangereikt. Misschien in een kerkgebouw? Daarnaast onderzoek gedaan maar niet echt iets kunnen vinden. Plus daar zou dan ook nog een podium moeten zijn en moet alles ook goed zichtbaar zijn voor iedereen.

Dan misschien een aula van een voorgezet onderwijs. Ook dat was moeilijk te vinden voor die 900 personen en heeft die school wel de sfeer die we zo graag willen voelen?

"Dus ik dacht 'niet geschoten is altijd mis!'"

Al zoekende kwam ik bij de schouwburg het KAF terecht. Deze had een capaciteit van 986 stoelen. Dit zou dus voor ons allen genoeg zijn. Hoe mooi zou het dus zijn om met z'n allen tegelijk het kerstspel op een semiprofessionele manier te kunnen beleven.

Maar zou dit wel gaan lukken voor een school om een heel theater af te huren? Dus ik dacht 'niet geschoten is altijd mis'. Gauw een afspraak met het KAF gemaakt en daar in gesprek gegaan. De schouwburg heb ik onze wens kenbaar gemaakt en ook vermeld hoe mooi het zou zijn om onze jonge kinderen in aanraking te laten komen met het theater. Dit bleek een gouden greep te zijn want daar was de schouwburg ook gevoelig voor. Zij wilden ons helpen en zijn ons het eerste jaar financieel tegemoetgekomen. Het eerste jaar in de schouwburg was heel erg wennen voor wat de logistiek van alle spullen betreft. Maar eind goed al goed, op alle vlakken is het gelukt en het was goed.

"Wat was dit mooi en ontroerend om 'onze' kinderen dit te horen en zien doen."

Nu 3 jaar later hebben we weer een kerstspel in de schouwburg samen mogen beleven. Dit keer met een speciaal begin. De kinderen van de klassen 4,5 en 6 hebben wekenlang geoefend om als één zangkoor het lied 'Why we sing' ten gehore te kunnen brengen.

Wat was dit mooi en ontroerend om 'onze' kinderen dit te horen en zien doen. Wat kunnen de kinderen toch veel bijdragen aan het gevoel dat 'wij samen het kerstfeest mogen vieren'. Dit was dus ook 3 jaar geleden de vraag en daar hebben we met z'n allen een antwoord op kunnen geven. De afgelopen jaren is het kerstspel dan ook uitgedroeid naar een mooie start om in verbondenheid met elkaar de kerst te mogen beleven!

John Hinten

Column

Een nieuw jaar! 2019

Zo'n nieuw jaar geeft mij altijd het gevoel van mogelijkheden, van vernieuwing, van hoop en focus. Ik denk dat het bij velen van u ook zo is. Toch stond er dit jaar voor mij een heel ander besef, een andere focus, een andere vernieuwing dan anders centraal. Een hele heldere focus, een helder besef, die van de **SAMENHANG**.

"Juist vanwege die druk is het van belang dat we de samenhang versterken, focussen op het juiste, verbinding zoeken in de relatie."

Samenhang staat o.a. voor verbinding, voor consistentie, voor relatie en voor verwantschap. Verwant zijn we door ons prachtige onderwijs. Dat is het gene dat leerkrachten verbindt, dat hen inspiratie geeft om goed onderwijs te ontwikkelen. Dat onderwijs verbindt ons automatisch met de leerlingen en de ouders.

De uitdaging voor de komende tijd is of we voldoende aandacht kunnen schenken aan de samenhang. Deze komt onder druk te staan door de werkdruk, het leraren tekort in Almere, in Nederland.

"Dat is het gene dat leerkrachten verbindt, dat hen inspiratie geeft om goed onderwijs te ontwikkelen."

Juist vanwege die druk is het van belang dat we de samenhang versterken, focussen op het juiste, verbinding zoeken in de relatie.

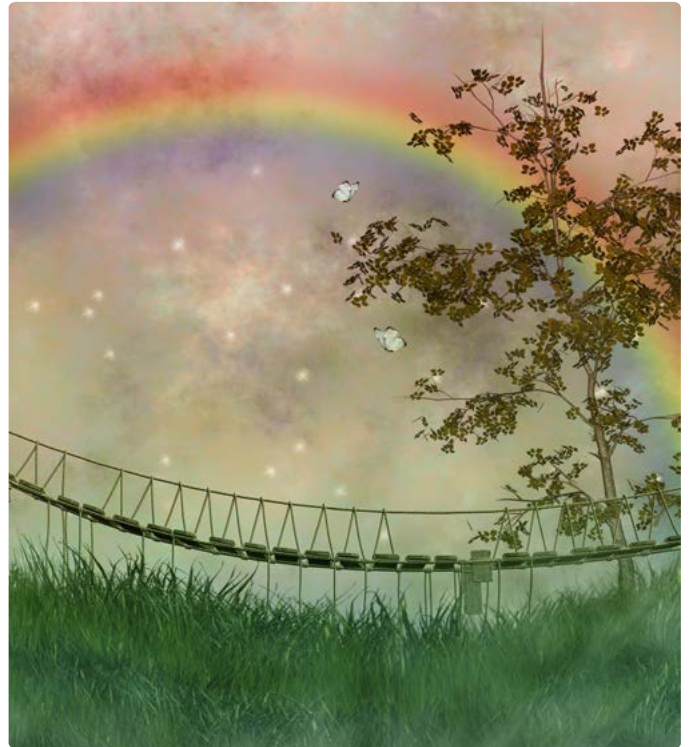
Door samenwerken vormen we de school, door SAMENHANG vormen we prachtig onderwijs voor onze leerlingen!

Ik wens ons allen een heel mooi, samenhangend 2019!

Margreet Bijsterveld

Deugd van de maand Januari

Moed wordt tot kracht om te verlossen
Geen begin zonder moed. Geen moed zonder waarheid.

Heel toepasselijk is de verbinding van deze deugd met de spreuk van Rudolf Steiner 'Een brug is de mens' waarin het verleden, het heden en de toekomst met elkaar verbonden zijn en we bruggen kunnen slaan tussen 'zijn' en 'worden'. 'Moed wordt tot kracht om te verlossen' betekent dat wij de moed hebben om te durven kijken naar onze daden en de gevolgen daarvan. Welke lessen leren we daaruit? Hoe kunnen we sommige dingen in het vervolg beter doen? Wat is daarvoor nodig?

Zeker wanneer het gaat om het doorbreken van oude patronen is moed nodig om hierover een wilsbesluit te nemen. De bron van de ware moed is een beleving die verleden en toekomst samenvat; we moeten durven kijken naar wat we niet meer willen en ook durven kijken naar wat we wel willen. Voor beide richtingen is moed nodig. Moed die kracht geeft om aan te pakken, uit te voeren en vol te houden.

Zo wordt moed verlossingskracht.

Bron: 'De Deugden - Jaargetijden van de ziel' van Herbert Witzeman; bespreking van 12 deugden met korte aanwijzingen van Rudolf Steiner. Ze betreffen meditatie die in overeenstemming met het jaargebeuren ge oefend kunnen worden

HvM

Inleiding

*"Vorsten zijn wij uit landen ver
Casper, Melchior, Balthasar;
Ster van Bethlehem; licht in Bethlehem,
Wijs de weg ons, gouden ster."*

In de verhalen in deze Drie Koningen-tijd wordt gesproken over wijzen, over koningen, over magiërs, over vorsten die de hemeltekens konden duiden en daarnaar handelden. Rudolf Steiner heeft erop gewezen dat we hier te maken hebben met de allerlaatste vertegenwoordigers van een oude sterrenwijsheid; zij namen imaginatief de beelden waar die grote gebeurtenissen op aarde aankondigden. Voor het bewustzijn van de wijzen werd het Kind uit de kosmos geboren en verbond zich op een bepaalde plaats met een aarde lichaam. We zien dat de herders 'aarde gaven' meebrengen voor moeder en kind, allerhande geschenken om honger en kou te overleven. De koningen of de wijzen brengen kosmische gaven omdat de mens niet van brood alleen leeft op deze aarde.

Wat kunnen wij in deze tijd beginnen met zulke beelden uit een ver verleden? De diverse verhalen en artikelen in Vrije Mare nr. 8 gaan hier dieper op in. Het leert ons dat deze verhalen van vroeger ook in onze eigen tijd een betekenis en boodschap hebben. De grote opgave waarvoor we staan

is omgekeerd aan die van de Koningen. Zij herkenden het Kind aan zijn ster, wij moeten leren door de ander heen zijn ster te zien.

Dit bewustzijn, dat wij kosmische aardeburgers zijn, kan dan elk jaar opnieuw in ons geboren worden.

HvM

Cornelis Troost, ca 1740

OVER DE DRIE GESCHENKEN

Eén van de vier standaardwerken van Rudolf Steiner 'Die Geheimwissenschaft im Umriss' vermeldt in de inleiding woorden met de volgende strekking:

'Wij willen hier spreken over zaken die eigenlijk door iedereen benaderd kunnen worden. Wij willen onze omgeving (mineraal, plant, dier en mens) zo leren kennen dat het zijn geheim toont. Wie de moeite neemt om op een onbevooroordeelde wijze te leren zien in die omgeving zal het schone, het waarachtige en het goede ontdekken, behoeven en bewonderen. Zo zal hij merken, dat alles in de wereld een openbaar 'geheim' heeft, maar dat het verborgen blijft zolang men aan de werkelijkheid voorbij gaat.'

Het Bijbelwoord uit het Johannesevangelie 'wie oren heeft, die hore' moet, dunkt mij, op dezelfde gedachte steunen. De meesten van ons kennen wel het kerstlied 'Nu zijt welkome' waarin de regels voorkomen: 'De heilige Drie Koningen uit zoverre land.....' en verder: 'Ze offerden ootmoediglijk myrr', wierook ende goud'.

Wij zingen over de wijzen uit het Oosten die mirre, wierook en goud brachten aan het kindje. Hoevelen van ons hebben zich ooit afgevraagd wat dat nu eigenlijk voor geschenken waren?

Ik heb me ook weleens geprobeerd te realiseren wat koningen nu met zulke vreemde geschenken moesten doen. Ik dacht erover na, wist geen antwoord en dan gleeed mijn aandacht weer naar iets anders toe.

Wie oren heeft, die hore!

Nu wil ik echter een poging wagen om eens met u het een en ander over die geschenken te doordenken.

Is **goud** niet het edelste metaal, dat wij kennen? Komt het niet vaak, vooral in sprookjes, voor als beeld voor stralende wijsheid? Is de koningskroon niet van goud? De zon en het goud en de wijsheid, zijn dat geen beelden die ons helpen duiden, dat één van de koningen het kindje de edelste wijsheid schonk.

Dan de **wierook**, het sterkst geurende middel om door de geur in een gezamenlijke gevoelsatmosfeer te komen. Het geurende wordt in het ademritme opgenomen, verwerkt en weer aan de omgeving terug geschonken. Zo komt de wierook in ons ademhalingssysteem van longen en bloedcirculatie, waar gevoelens die ons treffen direct merkbaar worden. Gevoelen van schrik en blijdschap, schaamte en opwinding zijn immers als eerste merkbaar in een versnelde of stukkende ademhaling of een plotselinge rode of bleke gelaatskleur. Zo werkt de wierook in op onze ademhaling en dus op onze **gevoelens**. De koning die de wierook schenkt, schenkt het kind de rijkdom van het edelste gevoelsleven.

Ten slotte de **mirre**, een plant groeiend en bloeiend in de meest barre omstandigheden. In woestijngebieden, waar een verzengende zon al het leven op aarde verschroeit, waar geen zaad ontkiemen kan, daar weet de mirre zich nog te handhaven. Haar taaie volharding om leven mogelijk te maken waar al het andere het opgeeft, getuigt van een wilskracht die ontembaar is. De koning die de mirre aanbiedt, schenkt het kind de wil die het in het leven nodig zal hebben.

De drie wijzen schenken dus wijsheid, gevoelsleven en wil. Hierin zijn terug te vinden het denken, voelen en willen.

Bron: www.vrijeschoolachtergronden.wordpress.com

Gedeelte uit een artikel van Gerard Rijngoud, Vrije school Leiden, 1974

Over herders en koningen...

De evangelisten Lucas en Mattheus vertellen twee verschillende geboorteverhalen, die aan het begin en einde van de kersttijd totaal verschillende gebeurtenissen en stemmingen oproepen. Enerzijds gaat het om drie herders die de boodschap horen en het kind aanbidden, anderzijds om drie koningen.

Herders

De herders ervaren half dromend een engelenboodschap vanuit een geopende hemel, heel dichtbij. Innerlijk diep bewogen willen ze meteen op weg gaan. Ze schenken vanuit hartekrachten: verwondering, blijdschap, medelijden en devotie.

Hun gaven komen direct uit de levenssfeer. Melk en meel om het lichaam te voeden, wol voor de warmte als basis voor het leven. Een lam om te kunnen voortbestaan.

Koningen

De koningen schouwen, waakzaam, bewust, ver buiten zich tekens aan de hemel. Het kosmische gebeuren overwegend, berekenend, her-kennend, besluiten ze op weg te gaan.

Ze schenken vanuit traditie, vermogen en stand.
Het gaat om geestkwaliteiten vanuit het bewustzijn:

Goud, wijsheid in het denken: Melchior
Wierook, wijsheid in het voelen: Balthasar
Mirre, wijsheid in het willen: Caspar.

Wij mensen kunnen ons herder of koning voelen. Enerzijds volgen we intuïtief de stem van het hart en gaan we de weg naar binnen. Anderzijds nemen we bewust tekenen buiten ons waar en gaan we op weg de wereld in.

Herders en koningen, beiden zoeken Christus.
Na een lange tijd van duisternis, van godverlatenheid, in de mensheidontwikkeling treedt op het keerpunt der

tijden, zoals in de Grondsteenspreuk beschreven wordt, 'wereldgeesteslicht in de aardse wezensstroom'. Goddelijk licht, een Christuszon straalt nieuw in mensenzielen op aarde, om zowel de harten van de arme herders te verwarmen alsook de wijze koningshoofden te doorlichten. In dat licht ontmoeten beiden elkaar op weg naar de toekomst en mogen we hopen dat hetgeen wij vanuit verwarmde harten grondvesten en vanuit doorlichte hoofden doelgericht leiden, aarde en mensheid ten goede mag komen.

De vierde koning...

Over wie gaat het nu precies, als er wat geheimzinnig ook over een vierde koning wordt gesproken? In de literatuur van veel Europese landen blijkt alom over een vierde koning geschreven te zijn die eigenlijk de moderne mens representeert. In vele talen en voor alle leeftijden gaat het in korte en lange verhalen over een mens die zelf op weg gaat langs wegen van de moderne tijd om Christus te vinden. Een vierde koning, zoals we ook een vierde herder leerden kennen. (de oude Chrispijn, HvM)

Het getal drie duidt kosmische, geestelijke kwaliteiten aan, bijvoorbeeld:

- de Triniteit: Vader, Zoon en Heilige Geest
- de zielenkwaliteiten: denken, voelen en willen
- drieledigheid van de mens: lichaam, ziel en geest
- de hogere wezensdelen van de mens: geestzelf, levensgeest, geestmens

Bij het getal vier gaat het veel meer om aardse samenhangen:

- de vier aarde-elementen: aarde, water, licht en vuur
- de vier windstreken
- de vier wezensdelen van de mens op aarde: fysiek -, ether -, astraal lichaam en IK
- de vier jaargetijden: zomer, herfst, winter, lente
- de vier adventsweken, gang door de aardeontwikkeling
- de vier grote jaarfeesten, als kruis in de jaarcirkel

Een vertelling over de vierde koning

“In een groot rijk ontvangt de koning het bericht, dat de langverwachte Messias is geboren. Vurig verlangen vervult hem om de nieuwe verlosser te zoeken en te aanbidden. Als hij hoort dat een nieuwe ster aan de hemel verschenen is en drie wijzen reeds op weg zijn gegaan en door de ster geleid worden, wil hij zich voorbereiden om zich ijlings bij hen aan te sluiten voor een veilige reis.

Maar het duurt lang voordat iedereen aan het hof en in het land geïnformeerd is en de verantwoordelijke taken overgenomen zijn. De geschenken moeten gekozen worden, de leefocht verzorgd en de karavaan gereed gemaakt.

In de duisternis van de vroege ochtend op de dag van vertrek is de hemel geheel bewolkt, geen ster te zien, die de richting aangeeft. Gehaast, om niet nog meer tijd te verliezen, kiest de voornamere reiziger zelf een eigen richting.

Als ook de volgende nachten geen leidster aan de hemel verschijnt, wordt hij angstig en begint mensen te vragen, of zij misschien een karavaan met koningen voorbij hebben zien trekken? Maar ze weten niet goed waarover hij praat en geven vage richtingen aan. Tenslotte vergeet hij om omhoog te kijken, trekt soms wat meer zuidelijk dan weer wat noordelijker verder.

Grote angst voor overval en dwaling op onbekende wegen beklemmt zijn hart. Langzaam verdwijnt ook de hoop zich nog bij de andere koningen te kunnen aansluiten.

Hij trekt een gebied binnen waar hongersnood heerst, moeders met huilende kinderen op de arm smeken hem iets van zijn voedselvoorraad af te staan. Ze volgen hem om

hem tot stoppen te dwingen. Maar hij wil verder, veel tijd heeft hij al verloren. Als hem de weg versperd wordt, moet hij afstijgen en zijn brood en water delen.

Boos door dit oponthoud trekt hij voort totdat opnieuw het noodlot toeslaat. Stervende mensen met zwerende wonden liggen langs zijn pad. Een epidemie vraagt vele slachtoffers, grote twijfel vervult de reiziger als zieken zijn hulp vragen. Maar dit is niet het doel van zijn reis, hij wil dat de weg vrijgemaakt wordt om verder te kunnen trekken.

“Laat me door, ga opzij”, had hij willen uitroepen, maar de woorden komen niet van zijn lippen. Zijn hart doet pijn, hij stopt, helpt, luistert, schenkt van de gaven, die hij op een andere plaats had willen schenken.

Weer op weg beziet hij de schamele bezittingen, die nog over zijn. Hij overweegt of het nog zin heeft om verder te gaan. Wat heeft hij nog over om aan zijn koning te offeren? Zijn gang wordt trager, het lichaam is stram en pijnlijk en grote teleurstelling om zijn falen overschaduwde zijn verlangen naar zijn koning.

Als hij vervolgens in oorlogsgeweld terecht komt, worden zijn laatste bezittingen hem ook nog afgenomen en voelt hij zich verloren...

Hij is een oude man geworden, als hij leunend op een stok in Jeruzalem aankomt. Veel mensen zijn daar op de been. Zonder het te merken wordt hij opgenomen in een menigte die hem langzaam meevoert. Het rumoert, de mensen schreeuwen door elkaar. Als hij goed luistert hoort hij de felle woorden ‘kruisigen, kruisigen, kruisigen’. Hij schrikt op en kijkt rond. Daar vooraan in de stoet, die vanuit het dal naar de berg omhoogtrekt, loopt zijn Heer, gebukt onder een kruis, onbereikbaar. Het is goede vrijdag, zijn stervensuur is nabij.

Diep medelijden vervult de reiziger, kou doortrekt zijn lichaam, de adem stukt. Met zijn laatste krachten werkt hij zich uit de mensenmassa en valt langs de kant van de weg neer, wetend dat hij niet meer op zal staan. Hij is te laat en heeft zijn doel niet bereikt.

Terwijl het geschreeuw in de verte verstomt, verduistert de zon en begint de aarde te beven.

Opgenomen in een nieuw licht trekken de gebeurtenissen uit zijn leven aan hem voorbij.

Maar dan spreekt zacht een innerlijke stem liefdevol de woorden: *"Wat je aan een van mijn geringste broeders hebt gedaan, heb je aan mij gedaan."*

Een glimlach van geluk glijdt over het vredige gelaat van de stervende koning. De laatste ademtocht verlaat de vermoeide reiziger. De vierde koning heeft zijn doel bereikt, zijn geschenken zijn aanvaard".

Bron: Schipper mag ik overvaren, Juul van der Stok

*Een brug is de mens
Tussen wat verleden is
En het zijn van de toekomst;
Tegenwoordigheid is ogenblik;
Ogenblik als brug.*

*Ziel geworden geest
In stoffelijke omhulling
Dat is uit het verleden;
Geest geworden ziel
In de kiem
Is op de weg naar de toekomst*

*Vat de toekomst door het verleden
Hoop op het wordende
Door dat wat geworden is*

*Dus grijp het zijn
In het worden;
Dus grijp wat wordt
In het zijnde*

*Eine Brücke ist der Mensch
Zwischen dem Vergangnen
Und dem Sein der Zukunft;
Gegenwart ist Augenblick;
Augenblick als Brücke.*

*Seele gewordener Geist
In der Stoffeshülle
Das ist aus der Vergangenheit;
Geist werdende Seele
In Keimes schalen
Das is auf dem Zukunftswege*

*Fasse Kunftiges
Durch Vergangnes
Hoff auf Werdendes*

*So ergreif das Sein
Im Werden;
So ergreif, was wird
Im Seienden.*

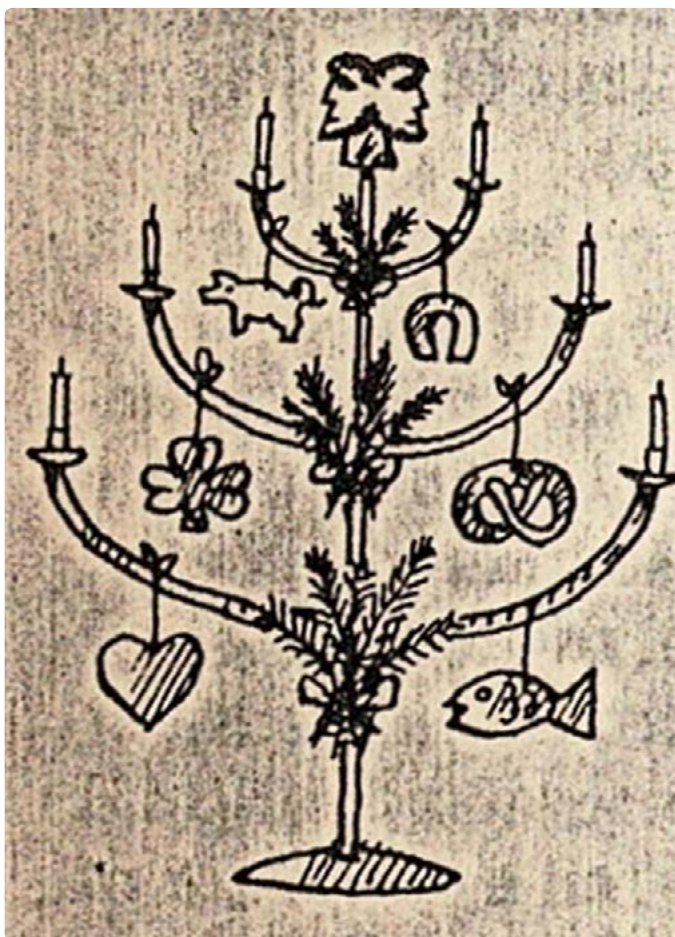
SPREUK VAN Rudolf Steiner

Bron: artikel 'Worden wie je bent...' Uit Lerarenbrieven Pasen 2015

TWAALFMAANDENBOOM

Met Driekoningen zijn de twaalf heilige nachten na Kerstmis vervuld.

De kerstboom, lichtdrager, Yggdrasil (Ikdruager) bij de Germanen, wordt moe. De naalden ritselen op de grond als we tegen de takken stoten. Nog een keer zullen we de kaarsen branden en dan gaat hij naar buiten, naar de tuin of het balkon om voor de winter de vogels tot schuilplaats te dienen.

Maar dan ineens, als al het groen weg is, is het zo kaal binnen. Moeten we nu weer een heel jaar wachten om het huis te kunnen optuigen?

Bomen spreken ons op een heel speciale manier aan. In de oudst bekende symboliek zien we de paradijsboom, de levensboom, de boom der vruchtbaarheid.

Ze nemen een centrale plaats in op afbeeldingen en vertellingen. Het machtige, maar ook het rechtop staan geeft een boom iets bijzonders. Wortels in de aarde, kroon tot in de hemel is hij de mens tot voorbeeld.

Op het platteland is het lang gebruik geweest voor elk feest een boom op te tuigen met passende versierselen en zo ontstond de meiboom, de oogstboom enzovoort.

Waarom zouden we zelf ook niet een boom in huis halen, een om mee te leven, een die een vaste plek krijgt en steeds met het jaar mee verandert?

In het boek *'Die Dreiheit im Jahreslauf'* van Karlheinz Flau staan voorbeelden te over van boompjes om te maken in elk gewenst formaat. Het hier gekozen grondpatroon is gemaakt van buigbare wilgentenen, een recht stammetje en een bodemplankje. De takken worden natgemaakt, gebogen en met een touw vastgezet om ze in de vorm te laten drogen. Op de plaats waar tak en stam elkaar raken in beide een kleine inkeping maken. Met touw of gekleurde draad kruislings de verbinding maken.

Het geheel wordt op een plankje vastgemaakt. Daartoe een gat voorsnijden, vullen met transparante lijm, eventueel van onderaf een schroef indraaien als het stammetje in het gat is gedrukt. Met een beetje geluk vind je een prachtig boompje in het bos, dat alleen nog een grondplaat behoeft.

Het is gemakkelijk kaarsenhouders te gebruiken die aan de onderkant een spijkertje hebben. De afgebeelde twaalfmaandenbomen komen uit het boek van Flau.

Zijn versiering bestaat uit koekjes, sterrentekens, zijden lapjes, vruchten, schelpenslingers en wat de fantasie ingeeft.

Een zeer smakelijk uitgegeven, kleurig werkschrift boordevol ideeën om het jaar mee te beleven. Helaas (nog) niet vertaald in het Nederlands, maar ook zó erg aan te bevelen!

Bron: vrijeschoolachtergronden.wordpress.com

Voorbeelden van alle andere 11 bomen zijn te vinden op onze website www.vrijeschool-almere.nl onder het kopje 'onze organisatie/actueel in de school'

Wij zijn op zoek naar een enthousiaste **vormgever (m/v)** die ons team kan versterken! Wilt u ons ondersteunen in de opmaak van onze digitale schoolkrant en bent u bekend met Adobe InDesign en Photoshop, stuur ons dan een berichtje: vrijemare@vrijeschool-almere.nl.

Redactie: Guido van der Vorst
Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl